

## TEATR DLA WSZYSTKICH

KULTURA - TEATR - MUZYKA - LITERATURA

Recenzje

## W pewnym wieku trzeba mieć przywileje

4 kwietnia 2022

Strona wykorzystuje pliki cookies

Dalsze korzystanie ze strony oznacza, że zgadzasz się na ich użycie.

Akceptuję

Nie akceptuję

Polityka Prywatności

O AUTORZE



WIESŁAW KOWALSKI

Byłem redaktorem naczelnym portalu Teatr Dla Was, który przez lata był miejscem, gdzie publikować mógł każdy, niezależnie od wyznawanych poglądów i środowiskowych upodobań. Jedynym warunkiem stawianym przez Redakcję była zawsze jakość literacka przysyłanych tekstów. Teatr dla Wszystkich jest kontynuacją tego nie istniejącego już miejsca, w którym chcemy ponownie doprowadzić do wymiany myśli i ożywionej debaty na temat teatru, muzyki i literatury. Na łamach Teatru dla Wszystkich ukazują się aktualności, recenzje, eseje, wywiady i inne formy dziennikarskiej działalności. Zapraszamy do współpracy nie tylko znanych naukowców czy krytyków, ale również tych wszystkich, których łączy zamiłowanie do swojej teatralnej pasji i którzy chcieliby na naszych łamach szlifować swój recenzencko-publicystyczny talent.



O spektaklu „Uciekinierki” Pierre’a Palmade i Christophe’a Duthurona w reż. Wojciecha Adamczyka w Teatrze Ateneum w Warszawie pisze Magdalena Hierowska.

Przypadkowe spotkanie, strach przed nieznanym i wewnętrzna pokuta dnia codziennego spowodowała, że wspólna podróż, pełna wyboistych zwrotów akcji, zamieniła się w przygodę życia. Odwaga koresponduje z szaleństwem, słowo z czynem, niepamięć o monotonnym schemacie myśli i obyczajów wyznacza szlak. Claude (Magdalena Zawadzka) zabiera Margot (Sylwia Zmitrowicz) w podróż, której celem jest świadome odkrywanie utajonych potencjałów. Odległa staje się rozpacz i tęsknota za światem wyznaczającym rytm przeszłości.

„Uciekinierki” Pierre’a Palmade i Christophe’a Duthurona. w tłumaczeniu Barbary Grzegorzewskiej, na scenie Teatru Ateneum zaiskrzyły pełnią komediowej formy. Przejrzystość akcji w reżyserii Wojciecha Adamczyka zaskakiwała powabnością humoru i błyskotliwą narracją. Specyficzny wizualny koloryt trafił w punkt fundamentalnego pytania – co zrobić ze strachem przed upływającym czasem, który każdego dnia znika? Tak, jak zmieniały się sceny z życia bohaterki, zmieniała się scenografia. Tworzyła umowne tło do przemyśleń kobiet walczących z zapomnieniem.

Bez wątplenia utwór nie miałby szansy wybrzmieć w pełni, gdyby nie znakomita gra aktorska. Przejrzysty gest, kąśliwe interpretacje, sarkastyczne słowotoki, a to wszystko w uroczej historii o rodzącej się przyjaźni między dwiema kobietami. Claude ucieka przed samotnością w domu spokojnej starości, choć tryska energią nastolatki. Margot ucieka przed samotnością, która okradła ją z godności. Widzi, że jej życie straci jakikolwiek sens, jeśli przestanie być potrzebna bliskim. Czuje, że do utraty tchu poświęcała się rodzinie zapominając o swoim szczęściu, a skrawki przeszłości, które skrzętnie chowa w walizkach są już w oczach Claude tylko niepotrzebnymi rupieciami, których należy się pozbyć.

W ten sposób w mławym świetle przydrożnej latarni rozświetliła się opowieść o porywistych sercach kobiet, pragnących doświadczać. Przypadkowość nadaje rytm tej historii. Kobiety zaskakują się wzajemnie, tworząc nieprzewidywalnie rozwijającą się akcję. Obrazy zmieniają się szybko, tak jak upływający czas pozbawia tchu bohaterki. One chcą przeżyć jak najwięcej w możliwie najkrótszym czasie. Inspirują się wzajemnie do czynów szalonych, ale ich relacja jest pełna wzajemnego krytycyzmu.

Z pozoru lekkie i zabawne perypetie tytułowych uciekinierek nie są pozbawione głębokiego sensu. Konfrontacja czasu z rzeczywistością w znakomity sposób uwypukla rolę Claude, która niczym ekstrawagancka królowa dobrego smaku zaraża pozytywną energią. Jej znakomity kunszt słowa i siarczysty żart nie pozwolił zagubionej Margot uciekać bez celu. Dzięki Claude, Margot zrozumiała, że chce egzystować na rozstaju dróg, które prowadzą w zakamarki snów o spełnionym i szczęśliwym życiu. Przy Claude nie ma chwili wytchnienia, jest świadoma swej postawy i konsekwentnie realizuje swój plan. Uświadamia swojej zagubionej towarzysze, że w pewnym wieku należy mieć przywileje, by z szacunkiem i słuszną powagą traktować siebie. Dla Claude tym przywilejem jest czas, który stał się również dla obu bohaterek metronomem życia odliczającym wspólnie spędzone intensywne chwile, w których rutyna nie istnieje.

fot. Bartek Warzecha

## Komentarze

Udostępnij



Tags: Barbara Grzegorzewska, Magdalena Zawadzka, Pierre Palmade, Pierre Palmade i Christophe Duthuron, Sylwia Zmitrowicz, Teatr Ateneum w Warszawie, Wojciech Adamczyk

Kwiecień w warszawskim Nowym Teatrze

Światowej sławy performer Olivier de Sagazan wystąpi w krakowskim Teatrze KTO

## OSTATNIE WPISY

„Makbet” – majowa premiera w białostockim Teatrze Węgierki

Nagrody z okazji jubileuszu pracy twórczej dla Nieczui Urbańskiej i Gzyla

„Był taki człowiek, który miał glinianą małą okarynę...”

Wpasowanie się w już naoliwioną maszynę

Kto zostanie Muzykiem Roku?

## ARCHIWUM

kwiecień 2022

marzec 2022

luty 2022

styczeń 2022

grudzień 2021

listopad 2021

październik 2021

wrzesień 2021

sierpień 2021

lipiec 2021

czerwiec 2021

maj 2021

kwiecień 2021

marzec 2021

luty 2021

styczeń 2021

grudzień 2020

listopad 2020

październik 2020

wrzesień 2020

sierpień 2020

lipiec 2020

czerwiec 2020

maj 2020

kwiecień 2020

marzec 2020

luty 2020

styczeń 2020

grudzień 2019

listopad 2019

październik 2019

wrzesień 2019

sierpień 2019

lipiec 2019

czerwiec 2019

maj 2019

kwiecień 2019

marzec 2019

luty 2019

styczeń 2019

grudzień 2018

listopad 2018

październik 2018

wrzesień 2018

sierpień 2018

Strona główna

Recenzje

Wywiady

Zapowiedzi

## MENU

Strona główna

Recenzje

Wywiady

Zapowiedzi

## OSTATNIE WPISY

„Makbet” – majowa premiera w białostockim Teatrze Węgierki

Nagrody z okazji jubileuszu pracy twórczej dla Nieczui Urbańskiej i Gzyla

„Był taki człowiek, który miał glinianą małą okarynę...”

Wpasowanie się w już naoliwioną maszynę

## KATEGORIE

Bez kategorii

Recenzje

Wywiady

Zapowiedzi

## KONTAKT

E-mail: kowalskiwieslaw@interia.pl

Telefon: 601619517

Polityka Prywatności

